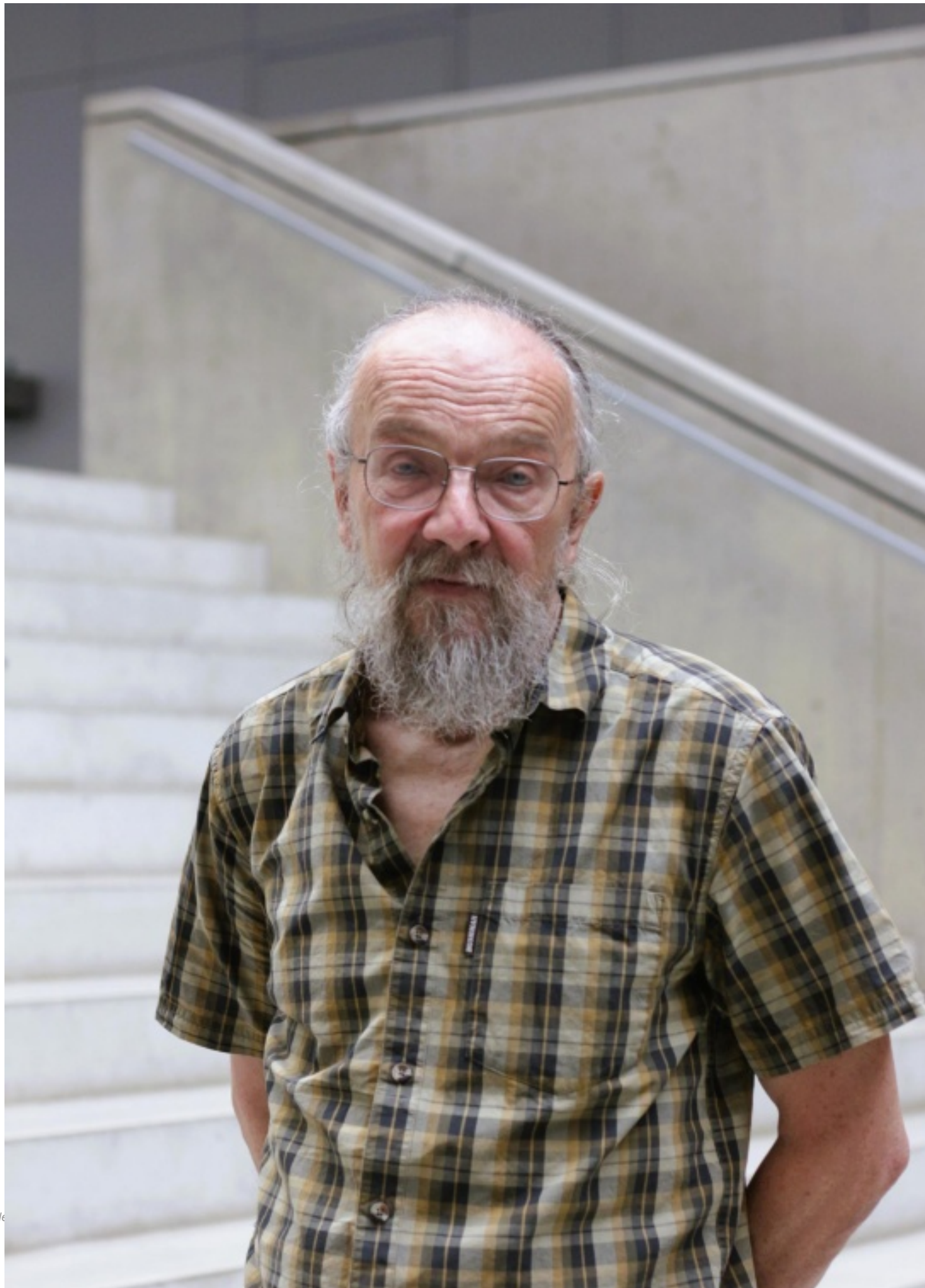

„Zajímá mě dozvědět se něco, co jsem nevěděl,“ líčí inženýr, který už deset let navštěvuje kurzy na FHS UK

Kdykoli se blíží konec podávání přihlášek do programu Otevřená studia v rámci celoživotního vzdělávání, vím, že na seznamu nesmí chybět jedno jméno. Lubomír Žaloudek. Šedesátník, který se na fakultě v různých druzích studia pohybuje už deset let. Většina vyučujících jej přivítala na svých kurzech, srdečně se zdraví i s paní na vrátnici. Je tu jako doma. Jak se stane, že se inženýr přihlásí na Fakultu humanitních studií, mě zajímalo už dlouho.

Lubomír mi o tom přišel povyprávět v době, kdy byla fakulta nezvykle prázdná. Jsou prázdniny, nefunguje ani bufet, a tak si kupujeme kávu v automatu a usedáme na oranžové lavice v přízemí. „Já bych si tuhle příchut' do kafe dávat neměl,“ prohlásí pan Žaloudek a já se usměju. Je plná chemie tahle irish cream, říkám si v duchu. Hned ze začátku rozhovoru mi ale dojde, že důvod je komplikovanější. Stereotypy jako by v případě tohoto nenápadného muže neplatily, přímou cestu bychom u něj hledali marně.

Já se vás na úvod zeptám na zcela obligátní otázku: jak jste se dostal k Otevřeným studiím?

Četl jsem váš loňský [rozhovor s paní Prokúpkovou](#) a já jsem sem dostal přesně obráceně. Nejprve jsem si tady udělal bakaláře, pak jsem byl dva roky na magisterském studiu a teprve pak jsem se dostal k Otevřeným studiím.

Dříve jsem dost pil, byl jsem závislý člověk. V minulosti jsem byl workoholik, pak mě opustilo pracovní nadšení a přešlo to do alkoholismu. Nějakých deset patnáct let jsem trávil v hospodě. To neznamená, že bych se domů plazil po čtyřech, ale každý den jsem byl v hospodě a tam jsme kecali a popíjeli. A pak jsem se rozhodl, že už toho bylo dost. No a nejjednodušší metoda, jak přestat, je jít do léčebny. Tam jsem přemýšlel, co budu dělat po večerech, protože jsem byl pravidelně od šesti do devíti desíti v hospodě. Součástí té léčby jsou všelijaké programy, různé přednášky, tam jsem zjistil, že mě pořád baví získávat nové informace. Tak jsem si říkal, že bych možná mohl ještě něco studovat. V léčebně se mnou byl jeden kolega alkoholik a ten říkal: hele, Fakulta humanitních studií, tu studuju já. Měl jsem strach, ale on říkal: neboj se, to zvládneš! Tak jsem se přihlásil na přijímačky a od té doby tady studuju. Přijali mě v roce 2014.

A jaké je vlastně vaše profesní pozadí?

Mám střední i vysokou ekonomickou školu, ale dělám programátora. Už jsem si ale nechtěl zvýšit kvalifikaci, chtěl jsem, aby mě studium bavilo. Na té ekonomce jsem k humanitním vědám nikdy nepřičichl. Ekonomie sice patří mezi společenské vědy, ale humanitní moc není.

Původně jsem myslel, že se tady budu nějakým způsobem zabývat právě ekonomikou, ale dal jsem se dohromady se [sociologem doktorem Prudkým](#). On dělal dotazníkové výzkumy lidských hodnot a já jsem se k tomu nachomýtl, protože se mi kvantitativní metody líbí. Po celou dobu studia mi nešlo o diplom, byl jsem rozhodnutý, že nebudu dělat bakalářskou práci. Nakonec jsem ale vzal dosud nezpracovaná data z výzkumu hodnotových struktur studentů od doktora Prudkého a napsal jsem bakalářku, která se jmenuje [Ideologické postoje studentů FHS UK](#). Vyšlo mi, že všichni studenti jsou hédonisté. To tedy tvrdil už sám Prudký, že hédonismus dnes převládá. Studenti dávají přednost spokojenému životu před dosahováním kariéry. To odporuje principu amerického snu, ten padl. Ještě jsem v té práci porovnával naši fakultu s Filozofickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci a Provozně ekonomickou fakultou Mendelovy univerzity v Brně a vyšlo mi, že ty postoje jsou maličko jiné. Na naší škole třeba dává více lidí přednost svobodě před řádem.

No a pak jsem najednou byl bakalář a přemýšlel jsem: co teď? A došlo mi, že můžu jít na magistra. Vybral jsem si Historickou sociologii. První semestr tam byl parádní, bylo to těžké, to mám rád. Ale přišel druhý a totální výbuch. Samá empirie, kterou jsem dělat nechtěl. Tak jsem to v tu chvíli vzdal. Rozhodl jsem se dodělat si jenom nějaké teoretické kurzy právě v rámci Otevřených studií. Absolvoval jsem třeba [Formování národa v procesu evropské modernizace](#) u [doktorky Markové](#). Teď vlastně přemýšlím, co si v příštím semestru přihlásím. Docent Pinc má zajímavý kurz o umělé inteligenci. Mě zajímá dozvědět se něco, co jsem ještě nevěděl. V hlavě se mi to skládá a za ty desítky let se tam něco uloží. A to jsou ty vědomosti, nebo alespoň nějaké jejich střípky. Nedávno mi třeba jeden kolega říká zajímavou věc: Zeměkoule má obvod 40 tisíc kilometrů a kolem ní by se dal natáhnout 40 tisíc kilometrů dlouhý provaz. A teď si představte, že byste ten provaz o jeden metr prodloužila. Víte, jak velká škvíra vznikne? Ona bude totiž docela velká. Bude mít šestnáct centimetrů. Každý metr, bez ohledu na to, jak velkou máte kružnici, má za následek stejnou změnu průměru. A to je na tom to krásné a záhadné.

Pomohlo vám nakonec studium na FHS v boji se závislostí?

Zabaví mě. Ale mezitím se mi stala jedna hrozná věc: přestalo mě bavit čtení beletrie. Celý život jsem četl jako blázen, jsem knihomol. Na začátku první třídy jsem se naučil číst a od té doby jsem chodil dvakrát týdně do knihovny. Jednu knížku jsem přečetl rovnou tam, šest knížek jsem si vypůjčil, a druhou přečetl ještě v ten den. A takhle jsem to dělal asi šedesát let. Tak teď koukám na korejské seriály, ty ještě nejsou přehnaně woke, a čtu sociologickou literaturu.

A je nějaký kurz, který byste v rámci Otevřených studií opravdu doporučil k zápisu?

Hodně se mi líbily kurzy [doktora Černého](#), ale ty podle mě nejsou pro začátečníky. Já jsem takový atypický posluchač, mám za sebou už šest let normálního studia. Líbí se mi ale také úvodní filosofické kurzy [doktora Hanyše](#), ty jsou opravdu moc dobré a bývá tam vždy narváno.

[Otevřená studia](#) nabízí zájemcům a zájemkyním z řad široké veřejnosti možnost navštěvovat vybrané kurzy na FHS UK. [Přihlášky](#) pro zimní semestr přijímáme do 27. září.

Monika Baláž Picková

29. 8. 2024